

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

22 martie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Iurie Diaconu, Elena Covalenco, Liliana Catan,
Ion Guzun,

a judecat în ședința de judecată, fără citarea părților la proces, recursurile ordinare declarate împotriva sentinței Judecătoriei Ialoveni din 01 aprilie 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 septembrie 2015, declarate de avocatul Ivan Russu și de inculpatul

***Plămădeală Ivan Vasiliu**, născut la 08 august 1976, originar și locuitor al s. Ruseștii Noi, r-nul Ialoveni, cetățean al R. Moldova, condamnat anterior:*

1) prin sentința Judecătoriei Ialoveni din 07 iunie 2002, în baza art. 102 alin. (3), 39 Cod penal (1961), la 7 ani închisoare.

*Termenul de examinare,
în instanța de fond: 21.07.2014 – 01.04.2015,
în instanța de apel: 24.04.2015 – 16.09.2015,
în instanța de recurs: 21.12.2015– 22.03.2016.*

Asupra recursurilor menționate, Colegiul penal lărgit,

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Ialoveni din 01 aprilie 2015, cauza fiind judecată conform prescripțiilor din art. 364/1 Cod de procedură penală, Plămădeală Ivan a fost condamnat în baza art. 145 alin. (2) lit. a), b), e), j) Cod penal la 13 ani închisoare și în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal la 2 ani și 6 luni închisoare.

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 15 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis, începând cu 20 aprilie 2014.

De la inculpat s-a încasat în beneficiul lui Cucu Efimia prejudiciul material de 50.000 lei, moral de 35.000 lei și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 5000 lei.

2. Instanța de fond a constatat că la 19.04.2014, orele 12.00-13.00, inculpatul Plămădeală Ivan, fiind în stare de ebrietate, având intenția comiterii omorului cu premeditare a lui Trohin Ivan din motiv că ultimul anterior nu dorea să-i vândă vin și sub pretextul că dorește să procure vin, a pătruns în domiciliul ultimului, situat în s. Ruseștii-Noi, r-nul Ialoveni, care în acel moment dormea pe patul din camera folosită ca dormitor.

Continuând acțiunile criminale, inculpatul *a luat de sub pat o rangă metalică*, și cu o deosebită cruzime, cunoscând cu certitudine de vârsta înaintată a victimei, din interes material, i-a aplicat lui Trohin I. în timpul somnului multiple lovituri cu rangă metalică în regiunea capului și diferite părți ale corpului, lăsându-l fără cunoștință, ultimul decedând în rezultatul leziunilor.

Luând din gospodăria lui Trohin I. mai multe bunuri materiale și schimbându-se de hainele murdare de sânge, în hainele lui Trohin Ivan, inculpatul a părăsit locul faptei.

Potrivit raportului de expertiză medico-legală nr.62/811D din 19.06.2014, moartea lui Trohin I. a survenit cu circa 2-3 zile până la efectuarea necropsiei, în rezultatul traumei toraco-abdominală închise, echimoze pe torace, fracturi costale multiple bilaterale cu lezarea pleurei parietale și hemoragii în țesuturile moi adiacente, rupturi de ficat, lezarea pancreasului, hemotorax bilateral (volum total cca 350ml), hemoperitoneum (în volum de cca 600ml), *ce au fost produse prin acțiunea traumatică cu un obiect contondent dur de formă alungită, cu circa 10-12 ore până la deces*, și prezintă pericol pentru viață, fiind în legătură cauzală directă cu survenirea decesului și se califică ca vătămări grave. Traumă cranio-cerebrală închisă: echimoze, excoriații pe față, plăgi contuze pe cap și față, revărsări sangvine în țesuturile moi epicraniene, revărsări sangvine subarahnoidiene, roșii-închise în focare unice, ce au fost produse prin acțiunea traumatică cu un obiect contondent dur de formă alungită, cu cca 10-12 ore până la deces și se califică ca vătămări ușoare. Echimoze, excoriații, plăgi contuze pe membrele superioare, ce au fost produse prin acțiune traumatică cu un obiect contondent dur, cât și la lovire de acesta și se califică ca vătămări ușoare.

Ulterior, prelungind acțiunile criminale, după înfrângerea rezistenței lui Trohin I., inculpatul a sustras din gospodăria victimei bani în sumă de 400 lei, trei perechi de pantaloni cu prețul total de 150 lei, o cămașă la prețul de 50 lei, o pereche de pantaloni sportiv la prețul de 30 lei, cinci maiouri cu prețul total de 150 lei, două pulovere cu prețul total de 120 lei, cauzându-i părții vătămăte o pagubă considerabilă, evaluată la 930 lei.

Instanța a reținut că probele administrate nu au confirmat faptul că inculpatul a comis un atac tâlhăresc. Bunurile au fost sustrate pe ascuns, în momentul când victima era inconștientă, și pe acest capăt de învinuire urmează de reîncadrat acțiunile lui din atac tâlhăresc în furt, **cu excluderea din învinuire a art. 188 alin. (2) lit. c) și d) Cod penal și a calificativului „lit. k)” din art. 145 alin. (2) Cod penal - cu scopul de a ascunde o altă infracțiune.**

Instanța a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 145 alin. (2) a), b), e), j) Cod penal, ca omorul unei persoane cu premeditare, cu o deosebită cruzime, din interes material, profitând de starea de neputință cunoscută sau evidentă a victimei, care se datorează vârstei înaintate, și în baza art. 186 alin. (2) lit. c) și d) Cod penal, ca furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin pătrundere în locuință, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont că inculpatul a recunoscut vina integral și s-a căit sincer de cele comise, că pe caz nu sunt prezente circumstanțe atenuante și agravante.

3. Procurorul în Procuratura raionului Ialoveni, Valeriu Dermenji, a declarat apel, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 145 alin. (2) lit. a), b), e) k) și j), art. 188 alin. (3) lit. c) și d), 84, Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 82 Cod penal, la 21 de ani și 4 luni închisoare, cu executare.

Apelantul a indicat că instanța nu a ținut cont de prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, cât și de prevederile Hotărârii Plenumului CSJ nr. 13 din 16.12.2013 cu privire la aplicarea prevederilor articolului 364¹ Cod de procedură penală de către instanțele judecătorești și neîntemeiat a exclus din învinuire litera „k” din art. 145 alin. (2) Cod penal – „cu scopul de a ascunde o altă infracțiune”, și incorect a recalificat acțiunile lui de la art. 188 alin. (3) lit. c), d) la art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, aplicându-i inculpatului o pedeapsă inechitabilă.

3.1. Avocatul Fiodor Gonța, a declarat apel în numele succesorului părții vătămate, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă mai aspră, cu încasarea prejudiciul moral în mărime de 700.000 lei.

Apelantul a indicat că inculpatul a recunoscut infracțiunile incriminate și încadrarea juridică așa cum sunt menționate în rechizitoriu.

În pofida acestor fapte, contrar prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală și Hotărârii Plenumului CSJ nr. 13 din 16.12.2013 cu privire la aplicarea prevederilor art. 364¹ CPP de către instanțele judecătorești, instanța de fond neîntemeiat a exclus din învinuire „lit. k)” a art. 145 alin. (2) Cod penal – „cu scopul de a ascunde o altă infracțiune”, și incorect a reîncadrat acțiunile lui din tâlhărie în furt, aplicându-i o pedeapsă inechitabilă.

La soluționarea acțiunii civile, instanța nu a luat în considerație că succesorul părții vătămate a suferit un șoc emoțional puternic, deoarece a pierdut ultimul părinte, și, astfel, neîntemeiat a redus cuantumul pagubei morale.

3.2. Avocatul Serghei Postica și inculpatul, la fel au declarat apeluri, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri,

prin care acțiunile inculpatului să fie reîncadrate de la art. 145 alin. (2) la art. 151 alin. (4) Cod penal, cu aplicare unei pedepse mai blânde, acțiunea civilă fiind admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului prejudiciului să se pronunțe instanța civilă.

Apelanții au indicat că pedeapsa aplicată inculpatului este prea aspră, că instanța nu a luat în considerare prevederile art. 75 Cod penal, că ultimul a recunoscut vina, s-a căit sincer în cele comise, este caracterizat pozitiv, a colaborat activ cu organul de urmărire penală și are la întreținere un copil minor.

Acțiunile inculpatului întrunesc elementele infracțiunii prevăzute la art. 151 alin. (4) Cod penal - vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății care au provocat decesul victimei. Astfel, conform expertizei medico legale nr. 62/811D din 29 aprilie 2014, decesul lui Trohin V. a survenit cu circa 10-12 ore de la aplicarea loviturilor.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 septembrie 2015, apelurile declarate de avocatul Serghei Postica, de inculpat și de avocatul Fiodor Gonța, au fost respinse ca nefondate.

Apelul procurorului a fost admis, casată sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre.

Plămădeală Ivan a fost condamnat în baza art. 145 alin. (2) lit. a), b), e), k), j) Cod penal la 13 ani și 4 luni închisoare și în baza art. 188 alin. (3) lit. c), d) Cod penal la 8 ani închisoare.

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 21 de ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, începând cu 20 aprilie 2014.

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a reținut că sentința urmează a fi casată în latura penală, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

Astfel, din momentul admiterii cererii apărării privind judecarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, apărătorul și inculpatul nu mai pot renunța pe parcursul procesului penal la această opțiune, iar instanța de fond nu poate reține o altă încadrare decât cea stabilită în rechizitoriu.

Mai mult, în cazul în care, prima instanță, pronunțând sentința în procedura simplificată, dă o altă încadrare juridică decât cea stabilită în rechizitoriu, instanța de apel, din oficiu, conducându-se de prevederile art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, casează sentința primei instanțe și pronunță o nouă hotărâre, prin care constată situația de fapt și încadrează această faptă așa cum au fost formulate în rechizitoriu, și cu stabilirea unei pedepse conform art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

Deci, soluția oferită de prima instanță este afectată de eroare.

Instanța de apel a constatat că: „la 19.04.2014, orele 12.00-13.00, fiind în stare de ebrietate, având intenția comiterii omorului cu premeditare a lui Trohin I., deoarece ultimul anterior nu dorea să-i vândă vin și sub pretextul că, dorește să procure vin, a pătruns în domiciliul lui Trohin I., situat în s. Ruseștii-Noi, r-nul Ialoveni, care în acel moment dormea pe pat în una din camera folosite ca

dormitor. Continuându-și acțiunile sale criminale, a luat de sub pat o rangă metalică și cu o deosebită cruzime, cunoscând cu certitudine de vârsta înaintată, din interes material, i-a aplicat acestuia în timp ce dormea multiple lovituri cu ranga metalică în regiunea capului și pe diferite părți ale corpului, lăsându-l fără cunoștință, în rezultatul leziunilor, acesta decedând. Apoi, luând din gospodăria lui Trohin I. mai multe bunuri materiale și schimbându-se de hainele murdare de sânge în hainele victimei, Plămădeală I. a părăsit locul faptei”.

Instanța a indicat că învinuirea este confirmată prin probele administrate și că acțiunile inculpatului urmează a fi încadrate în baza art. 145 alin. (2) lit. a), b), e), k), j) Cod penal și art. 188 alin. (3) lit. c) și d) Cod penal.

Astfel, art. 145 alin. (2) lit. a), b), e), k), j) Cod penal prevede - omorul săvârșit:

a) cu premeditare;

b) din interes material;

e) **cu bună știință asupra unui minor sau a unei femei gravide** ori profitând de starea de neputință cunoscută sau evidentă a victimei, care se datorează vârstei înaintate, **bolii, handicapului fizic sau psihic ori altui factor;**

j) cu deosebită cruzime, **precum și din motive sadice;**

k) cu scopul de a ascunde o altă infracțiune **sau de a înlesni săvârșirea ei.**

Sunt importante și acțiunile ulterioare ale inculpatului, care denotă că omorul a fost comis **cu intenția de a înlesni săvârșirea unei alte infracțiuni**, context în care, instanța a reținut că ulterior comiterii infracțiunii sus-menționate, în timp ce victima era încă în viață, inculpatul a sustras bunuri din patrimoniul acesteia.

În conformitate cu art. 188 alin. (3) lit. c), d) Cod penal, tâlhăria, adică atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, **săvârșită cu vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății și cu deosebită cruzime**, se pedepsește cu închisoare de la 10 la 12 ani.

Dat fiind, că apărarea nu a contestat recunoașterea de către inculpat a vinovăției, apărătorul și inculpatul nu sunt îndreptățiți să invoce calificarea eronată a faptelor comise de ultimul, cu atât mai mult că probele administrate denotă corectitudinea calificării în modul menționat.

5. Avocatul Ivan Russu, în numele inculpatului, a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea acestei decizii și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în alt complet de judecată.

Recurentul a invocat că instanța de apel a aplicat eronat legea, deoarece în motivare la pct. 10, indicând că la admiterea cererii în baza procedurii simplificate nu mai poate fi modificată încadrarea juridică de către instanță, această constatare este eronată și vine în contradicție cu legislația, astfel conform art. 364¹ Cod de procedură penală, inculpatul recunoaște faptele indicate în rechizitoriu și probele din material. Potrivit normei date nu este obligatorie recunoașterea vinei conform materialelor dosarului penal, instanța de fond a condamnat inculpatul pe faptele recunoscute de acesta.

În așa mod, instanța de apel a condamnat inculpatul pentru faptele nerecunoscute de acesta și contrar prevederilor art. 364¹ alin. (1)-(4) Cod de procedură penală.

În cazul dat instanța de apel a aplicat eronat circumstanțele de fapt pe motiv că a condamnat inculpatul pentru că a semnat cererea în baza art. 364¹ Cod de procedură penală, dar nu le-a recunoscut.

Observând că sunt divergențe între faptele indicate în rechizitoriu și rechizitoriul recunoscut prin cerere, care intră în contradicție cu cele menționate de inculpat, instanța de apel urma să caseze sentința și să remită cauza la rejudecare.

Criticând sentința în latura pedepsei, instanța de apel nu s-a expus pe alte motive decât cele invocate de prima instanță și a aplicat pedeapsa prea mare.

Instanța de apel nu a motivat prezența concursului de infracțiuni.

Totodată, chiar dacă ședința s-a petrecut în baza art. 364 Cod de procedură penală, vina inculpatului urmează a fi demonstrată pe deplin, astfel instanța de fond corect a calificat norma penală, însă trebuia să judece cauza în procedură generală. La rândul său instanța de apel a casat sentința, deoarece în procedură simplificată nu se permite reîncadrarea faptei, însă nu a ținut cont că inculpatul a declarat alte fapte decât recunoașterea lor integrală.

În drept, recursul este întemeiat pe art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

5.1. A declarat recurs ordinar și inculpatul, în care solicită rejudecarea cauzei.

Recurentul a invocat că învinuirea înaintată lui este incorectă.

6. Judecând recursurile ordinare pe baza materialului din dosarul cauzei și argumentelor invocate, Colegiul penal lărgit concluzionează că acestea urmează a fi admise din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, când hotărârea atacată nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, când motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii. Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs este în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, dar fără a agrava situația inculpatului.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect, Colegiul penal lărgit atestă că instanțele de fond și de apel au comis următoarele erori de drept.

În primul rând, conform art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală, sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Conform art. 385 alin. (1) pct. 1) și 2) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunile dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul, dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat. În corespundere

cu art. 394 alin. (1) pct. 1) și 5) Cod de procedură penală, partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, motivele pentru modificarea învinuirii dacă la judecată s-a efectuat așa ceva.

Conform jurisprudenței naționale, sentința trebuie să corespundă atât după formă, cât și după conținut cerințelor art. 384-397 Cod de procedură penală, sentința se expune în mod consecvent, astfel ca noua situație să decurgă din cea anterioară și să aibă legătură logică cu ea, excluzându-se folosirea formulărilor inexacte (*Hotărârea Plenului CSJ nr. 22 din 12.12.2005 privind sentința judecătorească, pct. 3.*).

În pofida acestor prescripții legale, potrivit descriptivului și dispozitivului sentinței, instanța de fond (*pct. 1. și 2. din decizie*):

a) a constatat faptele incriminate inculpatului exact cum au fost acestea descrise în rechizitoriu, prin care el este acuzat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. a), b), e), k), j) și art. 188 alin. (3) lit. c), d) Cod penal, apoi a indicat că exclude din învinuire art. 188 alin. (2) lit. c) și d) Cod penal, dar l-a condamnat, în mod absolut divergent, în baza art. 145 alin. (2) lit. a), b), e), j) și art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal.

Astfel, prima instanță nu a judecat fondul cauzei în conformitate cu rigorile legale și a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea acesteia contrazicând dispozitivul hotărârii.

În al doilea rând, potrivit art. 325 alin. (1), 414 alin. (1), (5), (6), 419 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal, se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel, nefiind în drept să-și întemeieze concluziile pe probele cercetate de prima instanță dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost consemnate în procesul-verbal. Judecarea cauzei se efectuează numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

Conform jurisprudenței național, chestiunile de fapt asupra cărora trebuie să se pronunțe instanța de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări, Chestiunile de drept pe care urmează să le soluționeze instanța de apel sunt: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă normele de drept procesual și penal au fost corect aplicate. În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate, hotărârea instanței de fond urmează a fi desființată, cu rejudecarea cauzei. Rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, care se aplică în mod corespunzător (*Hotărârea Plenului CSJ a RM din 12.12.2005, nr.22 Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel*).

Însă, instanța de apel nu a respectat prescripțiile de drept nominalizate, deoarece, potrivit descriptivului și dispozitivului deciziei contestate, cât și a procesului-verbal a ședinței de judecată (v.2, f.d. 86, pct. 4. din decizie):

a) fiind condamnat inculpatul și în baza art. 188 alin. (3) lit. c) și d) Cod penal, în descriptivul deciziei nu a constatat fapta pe acest capăt de acuzare, nu s-a referit în nici un fel asupra elementelor calificative din art. 188 alin. (3) lit. c) și d) Cod penal, imputate inculpatului prin rechizitoriu ca – ***tâlhăria săvârșită prin pătrundere în locuință, cu aplicarea altor obiecte folosite în calitate de armă, cu cauzare de daune în proporții considerabile***, și a depășit limitele învinuirii constatând în acțiunile lui elemente calificative din art. 145 alin. (2) Cod penal, neincriminate prin actul de învinuire - ***cu bună știință asupra unui minor sau a unei femei gravide..., profitând de bolii, handicapului fizic sau psihic ori altui factor..., precum și din motive sadice..., cu scopul de a înlesni săvârșirea ei;***

b) potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată, toate probele pe care și-a întemeiat concluziile nu au fost verificate în ședința de judecată prin citirea lor și nu au fost consemnate în respectivul proces-verbal;

c) nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, inclusiv asupra celor reproduse la pct. 3.- 5.1. din decizie.

Circumstanțele expuse atestă în mod lucid că ambele instanțe nu au judecat cauza penală în condițiile legii, deoarece au adoptat hotărâri care nu cuprind motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazicând dispozitivul hotărârii, instanța de apel nepronunându-se asupra tuturor motivelor invocate în apel, și că recursurile ordinare sunt întemeiate.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs casează total hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Dat fiind că încălcările normelor procedurale specificate, comise de către instanțele de fond și de apel, constituie erori de drept prevăzute în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și care nu pot fi corectate de către instanța de recurs, se impune soluția admiterii recursurilor declarate, casării totale a deciziei contestate și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să țină cont de împrejurările expuse, să înlăture erorile menționate, să judece cauza în strictă conformitate cu legea, să adopte o hotărâre legală și întemeiată.

7. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Admite recursurile ordinare declarate de avocatul Ivan Russu și de inculpatul Plămădeală Ivan Vasilii, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 septembrie 2015 și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată, pronunțată integral la 12 aprilie 2016.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco

Liliana Catan

Ion Guzun